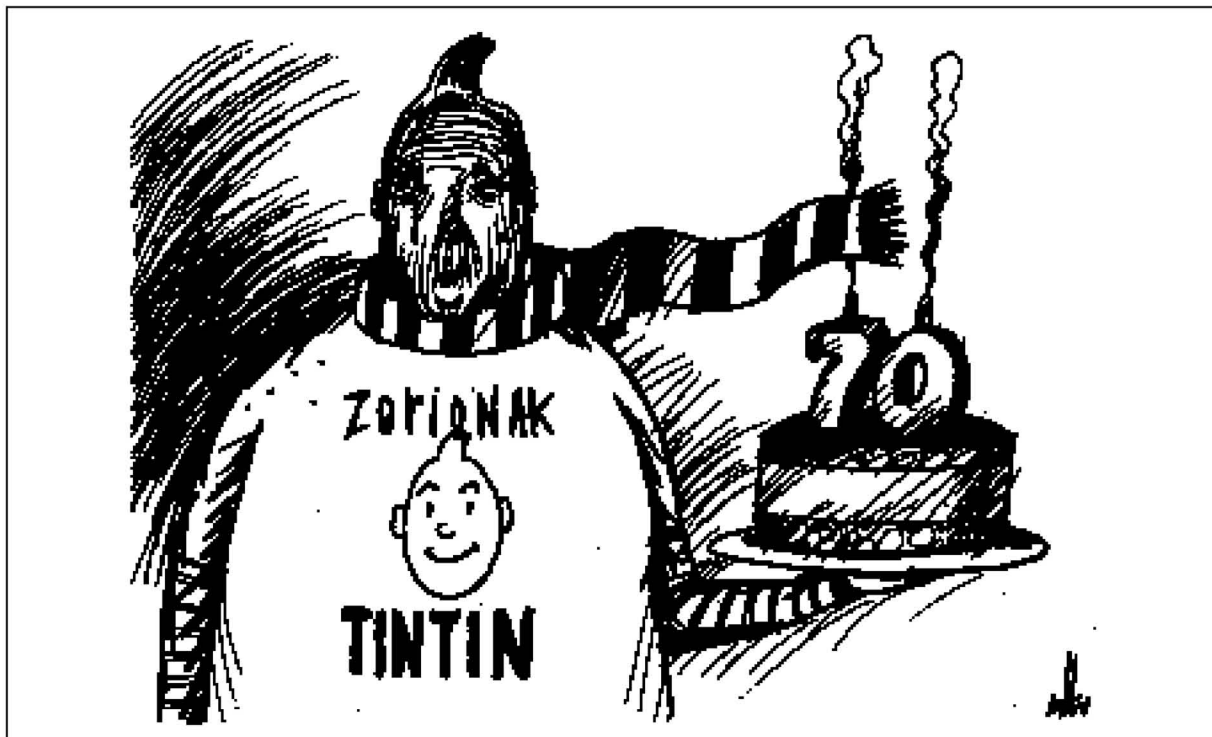

• MATTIN •

Atutxa Jaunaren promes bete gabea

XABIER KINTANA

[EHU-KO IRAKASLEA]

Atutxa jaunak Barne Saila utzi du. Ez, noski, modu desohoragarrian, Euskal Autonomia Erkidegoko Parlamentuaren burutza gorena hartzeko baizik. Orainsu arte denbora zailak bizi behar izan ditu, indarkeria puri-purian ari zen eta. Edonola ere, espero izatekoa da, haren ondorengoari, Javier Balza jaunari, lan lasaia goa geldituko zaiola, aspaldian ferekatzen gaituzten bakehaize leunagoen arabera.

Ertzaintza hedatzea eta egokiro prestatzea ez da, ageri denez, lan erraza izan, eta hor eginiko ahalegin handiak aitortu behar zaizkio Atutxari. Etxekoen indarkeriaren aurka aritzea ez da, bestalde, lanbide atsegina izan. Askok, egia esan, ertzaintza euskaldunagoa nahiago genuke, buruak barne, ez baita oso logikoa euskal herritar guztien zerbitzurako omen dauden agente eta buruzagiek herritarren hizkuntza ofizial biak oraindik ez jakitea. Baina tira, hor ere aurrerapausoak egin eta egiten direnik ezin uka, dortokaren bat inoiz hazi dugun guztiok ongi dakigunez, hauek batzuetan mantsoegi joaten diren arren.

Bada ordea, puntu bat, Atutxak prometatua, baina inola ere bete ez diguna. Eta arazoa xeblebra iruditzen zait, bere egunean albisite hori prentsan barra-barra haizeetaratu arren, harrezkero ez baita berriz aipatu, oroitzapen galduen kutxa barruan betiko ahantzirik gelditu balitz bezala.

Gogora dezadan bada zein zen promes hori. J.M. Atutxak, duela urte batzuk, ohiko ertzaintzaz gainera, laster *Ertzaintza Berdea*

sortuko zuela iragarri zigun, lege hauste ekologikoen aurka zorrotz jotzeko. Ez dakigu, ordea, inork argitu ez digulako, asmo eder hori zertan gelditu den. Agian ez zegoen hori ibilian jartzeko dirurik. Edo batek jakin zer.

Edonola ere, hura ez zen inondik ere asmo txarra, gure artean delitu ekologikoak asko eta anitz eratakoak ditugulako. Fabriken isurki eta gas pozoitsuak, zarata handiegiak, putzu eta urtegien kutsadura eta hondatzea, baime-nik gabeko zaborte-giak, floraren eta faunaren aurkako erasoak... Bestalde, neronek, zoritxarrez, ongien ezagutu eta pairatzen dudan puntuari noakiola, hau da, abusuzko ehiza dela eta, zinez esan daiteke ez dela inolako kontrolik gure basoetan.

Argi dago ehiztari omen diren pertsona armatu batzuek era guztietako gehiegikeriak egiteko baimena dutela: espezie babestuak hil, izotz eta elurte egunetan —ehiztarien hizketa perbertituan «fortuna-egunak» deitzen diren— era guztietako hegaztiak akabatu, eskopeta baino gehiago metrailadore diruditen arma suntsitzaileak erabili, soro, landa eta eremu pribatuetan baimenik gabe sartu, —Urdaibai inguruko baserriarrek orainsu gogorki salatu dutenez— maiz alanbradak aliketaz ebakiz, aurkitzen dituzten fruitu-barazkiak ostu, zuhaitzak eta belardiak hondatu, etxe, eskola, unibertsitate, zahar-egoitza, bide eta errepede inguruetan tiroka aritu, egun-ilunabarretako ordu galarazietan ehizatu, hegaztiak habiak egiten dituzten debe-

ku-sasoian «ehiza-ibilaldiak» antolatu, inoiz baserriarren txakur-rrak tiroz hil, protestak doazkien jabeei beren armekin harrokeriaz mehatxu eginez, eta hau guztiau lasai asko, abusu horiengatik konturik eskatzeko agintaririk bat ere ez dagoelako. Eta ez dut deus asmatzen, esperientziak ikusiak eta entzunak aipatu baizik.

Bai, nonbait ba omen dira basozainak. Agian luxuzko urbanizazio pribatuen inguruetan. Baina hori fede kontua da, nik neuk behintzat ez baitut bat bera ere inoiz ikusi neure ingurunean, belarriz, gorrek eta entzuteko moduko tiroketak direla eta, ehiza abusuak non eta noiz egiten diren argi eta garbi dagoen arren. Diotenez, gainera, basozaintza ez omen da lanbide bate- re segurua, ez baita gauza bera legez kontra ibai ertzean ari den lotsagabea atxilotzea, eta, kanaberaren orde, kamuflaje militarrez moztortuta, eskopeta ongi kargaturik daraman rambo horietako batengana joatea, baimen eta paper eske. Eta, jakina denez, inor gutxi dago bizia soldata truke arriskatzeko prest. Baina basozainek arriskugarritzat daukatena, ordea, ez da arriskugarri, antza, basati horiek zuzenki pairatu behar ditugun baserriar, mendizale eta gainerako herritarrentzat.

Bai, benetan sentitzen dut Atutxa jaunak Ertzaintza Berdea sortzeko eta bideratzeko proiektua ezin kaleratzea. Beharrezkoa zen eta orain ere bada. Oraingo sailburu berria horretara animatzea nahi nuke.

... **ALBERTO ANSOLA**

Urteberri

Urteberriarekin batera hainbat berrikuntza etorri zaizkigu, lerro hauetan denak ezin ditugu kontutan hartu, horregaitik hautaketa egiterakoan esaldi hau bururatu zait: Urteberri-Lehendakari berri- Jaur-laritza berri.

Gure lehendakari berriak badi-tu hainbat meritu dagoen tokira

lejitimidade osoz eraman dutenak: karreraz ekonomialaria da, politikan esperientzia handiduna, Laudio Alkate, Arabako Batzar Nagusietako Presidente, Eusko Legebiltzarrean Parlamentario eta azken legealdian Lehendakariorde Eusko Jaur-laritzan. Beraz, politikagintzan, hamabost urteko esperientzia du, eta politika maila guztietan arduraduna izana, akademi-koki Lizentziatua, nola jarri zalantzan gaitasuna eta egokitasuna? Gainera nire kasuan harreman estuak izan ditut berarekin bai politikan eta baita ere pertsonalki. Ez nintzateke arriskatu iritzi bat ematen, zertan den gaiago, politikan edo gizatasunean; bakar-bakarrik esatera noa niretzako balio gehiago duela bigarrenak. Suerte ona izan, Juanjo, adiskide eta lehendakari.

Jaur-larritza berriari dagokionez, globalki emango dut nire iritzia. Gaztetasuna da Gobernu berri honen ikurra, hau da, belaunaldi aldaketa du ezaugarri nabariena, baina hau esateak ez du zalantzan jarri nahi Gobernu osoaren eta Sailburu bakoitzaren gaitasuna, eta ez teknikoki soil-soilik, baita politikoki ere; beraz, lerro hauetatik, Gobernu berriari arrakastarik handienak opa dizkiot.

Azkenik, Lehendakari eta Sailburu guztiek dute behar den trebetasuna, beren ardura publikoak betetzeko Euskadiri komenigarrien zaion moduan, baina horrek ez du esan nahi Gobernu horrek egingo dituen ekintzak guztiak errurik gabekoak izango direnik, eta are gutxiago, kritika-garriak ez direnik izango; utzi diezaiogun Gobernuari gobernatzen, eta kritika ditzagun bere ekintzak, komenigarriak edo egokiak iruditzen ez bazaizkigu. Horrela jokatuz Gobernu pertsonak errespetatuko ditugu, eta Gobernuaren jessioa kritikatu eta ezbaidatuko dugu, demokrazia-ren arauak betez.

...**kornerra**

MIKEL ELORZA

Errepikapena

■ Ibarretxe lehendakariaren lehen lanetako Israelgo enbaxadorea hartzea izan da, herenegun. Negoziazio edo bake prozesuen (non haaaago, ze fasetan...?) berri elkarri ematekotan. Ibarretxe *terroristekin* berriketan dabil, uztarri berean omen doaz, baina haien sabotajeak kritikatu. Bestal-detik oposizio gogorra baitauka: terroris-tekiko eten dezala. Erradikalak, berriz, oraingo estrategian etsai bakar-kin elkarrekin borrokatzeko taktikan dabil-tza, azken helburuaren mendeko azaldu dituzte oraingo kontzesioak —*look at the big picture*, diote—, gu geu nahasi gabe (kale borroka eta sabotajeak ere Ertzaintzareki-ko enfrontamendurik gabekoak dira orain).

Jakina alde handia dagoela... baina liburu guztiak azkenerako liburu bakar-aren diren bezala, istorio guztiak istorio infinito bakar; gerra eta bake guztiak ere bat bakar-aren dira.